

Únor

BUĎTE DOKONALÍ...

(Mt 5,48)

Moderní společnost oplývá nejrůznějšími organizacemi, které nabízejí jednotlivcům i firmám, jak mají postupovat, aby dosáhli patřičného úspěchu, co nejlepší a nejrychlejší cestou.

Cesta k duchovní zralosti nebývá moc rychlá, ale je často dlouhodobá a namáhavá. Také potřebuje jasné a účinné prostředky. Můžeme se na některé z nich zaměřit k prohloubení našeho duchovního života v následující postní době, abychom důsledněji následovali Krista.

Lišíme se navzájem nejen povoláním a stavem, ale také stupněm mravního a duchovního života. Následující prostředky na cestě k dokonalosti však nejsou určeny jen pro nějakou výlučnou skupinu s mimořádnou duchovní úrovní, ale pro všechny stupně. Rozdíly budou jistě patrné ve kvalitě s jakou se uplatní.

1) Prvním hlavním prostředkem čili *nositelem* dokonalosti je **vnitřní modlitba**. Ve vnitřní modlitbě přemýšlíme o věčných pravdách a upevňujeme svou vůli, abychom podle nich zařídili celý svůj život. Pod vlivem smyslového poznání zapomínáme totiž na Boha neviditelného, ve vnitřní modlitbě nás vždy živěji proniká a naplňuje neviditelná, ale tím skutečnější všudypřítomnost Boží. Vnitřní modlitba je vhled do neviditelných skutečností, ve vnitřní modlitbě poznáváme vnitřní pravdy a posilujeme se k věrnému plnění vůle Boží.

2) Druhým požadavkem na cestě k dokonalosti je **usebranost mysli**, která je vlastně prodlouženou vnitřní modlitbou do celého denního života. Častěji během dne obnovujeme vědomí, že Bůh je při nás, kolem nás a v nás, prohlížíme své svědomí, pozdvihujeme srdce k úkonu lásky, abychom v sobě obnovili vědomí a sílu, načerpanou ve vnitřní modlitbě. Bez usebranosti mysli jsme hříčkou pokušení, nálad a náhod, klesáme z chyby do chyby, ztrácíme jasný pohled do věčné skutečnosti. Praktikujeme tuto usebranost mysli tzv. **bdělostí srdce**. Je to několik pevně stanovených okamžiků - asi pět během dne, kdy opustíme myšlenkami svou práci, nemusíme ovšem navenek dávat nic najevo a

- živě si uvědomíme přítomnost Boží,
- pohlédneme náhle do sebe a ptáme se: kde je mé srdce, tedy: na co myslím, co chci a co mnou hýbe?
- pohlédneme na Boha a srovnáme, zda city, hnutí, touhy našeho srdce se srovnávají se srdcem Božím,
- lítostí, nápravou, sebepřemožením ihned srovnáme své srdce do souladu se srdcem Božím.

3) Třetí pomůckou duchovního života je **duchovní četba**. Ve vnitřní modlitbě mluvíme s Bohem, ve zbožné, pokorné, pozorné a pravidelné četbě, především Písma Svatého, mluví Bůh k nám. Bez duchovní četby brzy vyschne pramen vnitřní modlitby a usebranosti mysli. Načerpá-li duše z duchovní četby, je plná jiného obsahu, protože duše musí mít nějakou myšlenkovou náplň.

4) Konečně jako čtvrtý pilíř duchovního života je **zpytování svědomí**. V něm poznáváme, jak jsme byli - ve světle vnitřní modlitby a usebranosti mysli - věrní vůli a vedení milosti Boží.

Ve **všeoecném** zpytování svědomí zkoumáme všechny chyby a hříchy buď uplynulého dne nebo určité doby. V **částečném** (čili zvláštním) zpytování svědomí si všímáme určité jednotlivé chyby, kterou si chceme odvyknout. Sledujeme, zda poklesků v tomto směru ubývá nebo přibývá a podle toho činíme předsevzetí. Bez částečného zpytování svědomí je pokrok k dokonalosti takřka vyloučen.

Tyto čtyři prostředky jsou samy ze sebe nutné pro toho, kdo chce stoupat v dokonalosti. Jsou to prostředky ze strany člověka.

Ze strany Boží jsou hlavními prostředky **svátosti**, především **sv. přijímání a mše svatá a pravidelná zpověď**.

Oboje tyto prostředky, lidské i božské, vyžadují, aby jich člověk užíval **soustavně a vytrvale, dobře a věrně**.

P. Lohelius

Liturgický kalendář

Únor 2004

1. neděle	4. neděle v mezidobí
2. pondělí	Svátek Uvedení Páně do chrámu
4. středa	Památka sv. Bedřicha, opata
5. čtvrtek	Památka sv. Agáty, panny a mučednice
6. pátek	Památka sv. Pavla Mikiho a druhů První pátek v měsíci
8. neděle	8. neděle v mezidobí
9. pondělí	Památka sv. Scholastiky, panny
10. úterý	Památka sv. Hugona, prvního opata Premontré
11. středa	Panny Marie Lurdské
15. neděle	6. neděle v mezidobí
17. úterý	Památka sv. Evermoda, biskupa
22. neděle	7. neděle v mezidobí
23. pondělí	Památka sv. Polykarpa, biskupa a mučedníka
25. středa	POPELEČNÍ STŘEDA - den přísného postu
29. neděle	1. NEDĚLE POSTNÍ

- *Liturgie postní doby nás vede k vnitřní duchovní obnově a vybízí nás k větší soustředěnosti, sebeovládání, kajícínosti a smírnému odčiňování hříchů.*
- *Také ti, kdo v této době přijímají svátost manželství, mají být upozorněni, aby při svatbě pamatovali na vážný ráz této liturgické doby.*
- *V době postní je zakázáno zdobit oltář květinami, kromě 4. neděle postní, slavností a svátků.*
- *Od Popeleční středy až do Bílé soboty včetně se vynechává v liturgických textech každé "Aleluja".*

Oznámení

- **Biblické katecheze a společenství mládeže bude v sobotu 7. a 21. února.**
- Společenství mládeže pořádá v sobotu 14. února besedu na téma „**Infekce HIV a onemocnění AIDS; základní poznatky, výskyt ve světě a v ČR**“. Zváni jsou všichni zájemci, věková kategorie nerozhoduje.
- **Nedělní výprava mládeže a ministrantů na staroslavný Vyšehrad k relikviáři sv. Valentina** s prohlídkou basiliky sv. Petra a Pavla a rotundy sv. Martina se uskuteční **15. února**. Sraz je v 15,00 před basilikou sv. Petra a Pavla na Vyšehradě, případně ve 14,30 na tramvajové zastávce linky č. 7 u Anděla. Srdečně mezi sebe zveme i nové tváře mladších ročníků. **Překvapení v programu.**
- **Postní duchovní obnova** bude **v sobotu 28. února od 15,00 hod.** Po první rekolekční promluvě následuje svátost smíření, v 17,00 hod. pobožnost křížové cesty a v 17,30 hod. slavení eucharistie s druhou rekolekční promluvou.

Zpráva o činnosti Společnosti Přátel košířských kostelů v roce 2003

Po uplynutí ročního období je dobré, podívat se na naši činnost a poinformovat o tom celou farní rodinu. Podávám zde přehled událostí v naší farnosti tak, jak je plynoucí čas přinesl a naše paměť vč. písemných záznamů a jiných dokumentů zachytila.

Tak v průběhu celého roku vycházel každý měsíc náš Košířský farní list - KFL - především zásluhou členů Technické redakce a našeho duchovního správce, kteří této činnosti věnovali mnoho svého času. KFL má průběžně duchovní náplň vždy aktuální podle současného období církevního roku, ale přináší také informace o různých činnostech např. našich ministrantů, turistické činnosti skupiny našich mladých farníků, o prováděných údržbářských pracích v obou našich chrámech a v mariánské kapičce na Klamovce. Kromě toho náš KFL průběžně přináší informace o pořádaných farních poutních zájezdech, o sbírkách na různé konkrétní účely, o přednáškách v našem farním sále, o promítání filmů a jiných společenských událostech s naší farností souvisejících. Důležitou součástí KFL je také rubrika "Poznáváme naše farníky", v níž jsou informace o křtech, svatbách a významných životních jubilejích členů naší farní rodiny. S velkým ohlasem a účastí se setkala uspořádaná přednáška známého vědce - astrofyzika Dr. Jiřího Grygara na téma Velký třesk a Bible. Zájem o ni a účast značně přesáhl hranice naší farnosti.

Jinou důležitou kapitolou činnosti Společnosti Přátel košířských kostelů - SPKK - je spolupráce s řemeslnými subjekty - firmami, provádějícími opravy a údržbu našich kostelů a mariánské kapičky. Na tomto poli se podařilo zabezpečit rekonstrukci elektroinstalace u sv. Jana, ještě před tím v kapli P. Marie Nanebevzaté a též některé nutné el. instalační práce u Nejsvětější Trojice. Značnou pozornost věnujeme zejména údržbě a opravám střech ve všech zmíněných objektech, zatékání do nich je totiž závada velice nebezpečná, stavby ohrožující. Kromě pracovníků profesionálních firem se na této činnosti podílejí nemalou měrou obětavě naši

horolezci. Podařilo se také zajistit instalaci bezpečnostního žebříku v přístupu z věže na střechu a osazení nových pletivových polí v oplocení v Nepomucké ulici a v západní části pozemku za misijním křížem.

Další nezanedbatelnou činností, nad níž mají členové SPKK záštitu, je pravidelné pořádání velice oblíbených táboráků na začátku a na konci školního roku. S radostí se jich zúčastňují nejen příslušníci naší mladé generace, ale též mnozí farníci zralejšího věku. Se stejným úspěchem se setkává rovněž každoroční svatomikulášská besídka, spojená s nadílkou.

V současné době je ve stavu příprav konání Valné hromady SPKK, na které bude zvolen nový výbor a Ekonomická rada naší Společnosti. Výbor, podle platných Stanov, schválených 12. února 1991 bude sedmičlenný. Rozšíření na dvanáct členů, realizované na minulé Valné hromadě v listopadu 2001, se ukázalo jako veskrze nepraktické a zcela formální.

Leden 2004

Dš

-- Známí a méně známí svatí v měsíci únoru --

Veronika

(7.února)

Veronika je uctívána jako Ježíšova učednice, patronka farních hospodyň, pradlen, tkalců lnu, obchodníků lnem, švadlen prádla, za dobrou smrt, při těžkých zraněních a krvácení.

Liturgicky se neslaví. Ve světském kalendáři je uvedena 7. února, v publikaci Schaubert-Schindler: Rok se svatými, Kostelní Vydří 1994 je připomenuta 4. února.

Jméno je odvozeno možná od „vera ikon“ (pravý obraz). Ačkoli mnohé mluví proti skutečné existenci Veroniky, je dnes jednou z nejlidovějších svatých vůbec. Je velmi uctívána. Podle legendárního podání prý byla Veronika učednicí Ježíše Krista a na jeho křížové cestě mu podala potní roušku. Odtud pochází titul obrazu: Veronika s potní rouškou“. Podle jiné legendy prý měla Veronika, která byla dříve nazývána také „Beroniké“, ve svém vlastnictví roušku, na které bylo možno vidět tvář Ježíše Krista. Když žena o tom jednou vyprávěla vyslanci císaře Tiberia, pozval ji vyslanec k lůžku těžce nemocného panovníka, Tiberius měl podle legendy na hlavě vosí hnízdo. Když spatřil obraz Božího Syna, byl prý v témž okamžiku uzdraven. Rozdílnost legend také vysvětluje, proč je Veronika rozdílně znázorňována. Ve středověkých náboženských hrách mívala Veronika pevné místo. Ještě dnes je hlavní postavou šestého zastavení křížové cesty. Ovšem bádání se vždy vyslovovala proti existenci Veroniky. Není také v římském martyrologiu.

Je zobrazována jako matrona. V rukou drží rozloženou roušku s Ježíšovým obrazem, na hlavě má čepce nebo závoj.

Malba ze 14. století, obrazárna v Mnichově.

P. L.

UMÍME SE MODLIT

pokračování 2

II. KE KOMU SE MODLÍME

Koho oslovujeme ?

Modlitba je rozhovor duše s Bohem. Ale je také účast na „rozhovoru“, který od věčnosti vedou tři Božské Osoby mezi sebou. Tedy i naše modlitba se obrací k Bohu Otci skrze Syna v Duchu svatém. Je to náš výstup, který odpovídá sestupu milosti. Všecko dobré totiž k nám přichází od Otce skrze Syna v Duchu svatém a my v Duchu skrze Syna smíme říci: „Otče náš!“

Co znamená modlit se „ve jménu Krista“?

Jedná-li státní autorita „ve jménu zákona“, požaduje to, co je v zákoně ustanoveno. Když někdo zastupuje vyšší osobu a jedná „jejím jménem“, dělá to podle směrnic, které dostal. Kněz, který rozhřešuje hříchy jménem Božím, odpouští lidem to, co jim chce odpustit Bůh. Podobně je tomu, i když se modlíme „jménem Krista“. Žádáme o to, co nám chce on sám u Boha vyprosit, a to může být jenom dobro. Za nic jiného se tedy modlit nemůžeme než za dobro.

Je každá modlitba skrze Syna?

Ježíš sám o sobě řekl, že je jediná brána, která k Otci vede ((Jn 10,1). Není tedy jiný přístup k Bohu než skrze něho.

Kdo Krista nezná, může se modlit?

Kristus chce spasit i ty, kteří ho na této zemi nepoznali. Hledali-li dobro a pravdu, na věčnosti poznají, že to dobro a pravda má „jméno Ježíš, před kterým se sklání každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí“ (Flp 2, 10). Je tedy každá pravá modlitba skrze něho a s ním – a v něm k Bohu Otci všemohoucímu.

Proč se modlíme v Duchu svatém?

Podle sv. Pavla je Duch svatý Duch synovství, který v našem srdci volá: „Abba, Otče“ (Řím 8, 15; Gal 4, 6).

On nás učí, zač se máme modlit a on dává naší modlitbě sílu Boží, spojuje naše volání k Bohu s hlasem Krista.

Modlitba sv. Ignáce

Duše Kristova, posvět' mne
tělo Kristovo, uzdrav mne
krvi Kristova, napoj mne
vodo z boku Kristova, obmyj mne
umučení Kristovo, síliž mne
Ježíši dobrý, vyslyš mne
ve své rány ukryj mne

odloučit nedej od sebe
úkladu zlého ochraň mne
v hodině smrti navštiv mne
přijít k sobě přikaž mně
na nebi věčně ať chválím t
na věky věkův! Amen

Pohledy do minulosti košířské farnosti

Dnešní čtení ve farní kronice začínáme na Nový rok 1936. Byla provedena Velká Rybova pastorální mše (první provedení bylo o vánocích) a nával byl tak velký až k celebrujícímu knězi, že ministrant nemohl ani přenést misál.

Po celý rok jsou zaznamenávány dary kostelu: drobné opravy a výbava. Velkou opravou bylo postavení nového betonového kůru během letních měsíců (*vše se týká kostela Nejsv. Trojice*).

Obnoveny byly poutě na Svatou Horu. Dne 21. června vyjelo 6 autobusů s 260 účastníky poutě. Dalších 100 muselo být odmítnuto pro nedostatek dopravy.

Ve farní kronice je zmínka o tom, že pan Lenkvík z Hostomic pod Brdy (to bylo předešlé působiště P. Chlumského) dokončil, na žádost faráře P. Chlumského, první díl kroniky Košíř o 393 stranách. Následujícího roku pan Lenkvík bohužel zemřel, ale farní kronika se zmiňuje o dvou dílech kroniky Košíř, kterou napsal.

I v dalším roce 1937 je hojně zápisů o darech věnovaných kostelu a o dalších stavebních opravách. Pro doprovod zpívané mše sv. byly pořízeny tympány.

Zápisy z r. 1938 jsou poznamenány politickou situací a je z nich patrná velká nejistota. "Národ žije ve stálé obavě o svou budoucnost. Silně roste úcta k sv. Václavu. Skoro po každé mši sv. lid spontánně zpívá 'Sv. Václave, vévodo české země . . .!'".

Je zde první zápis o stavbě nového kostela. (*Víme, že úmysl postavit nový kostel v Košířích vznikl ovšem už dávno před tím a že též byly konány finanční sbírky.*) Je bohužel trochu hořký, neboť konstatuje, že jednání na radnici bylo neúspěšné a že je znát odpor ke stavbě kostela.

Dostali jsme se ve čtení kroniky do doby, kterou již někteří z nás pamatují. Doplnění čtení kroniky o osobní vzpomínky by mohlo být zajímavé.

Podle košířské farní kroniky.

M. P.

Odešli od nás

*Moudří se budou skvít jako zář oblohy
a ti, kteří mnohé přivedli ke spravedlnosti,
budou zářit jako hvězdy na věčné věky.*

Dan 12,3

Na Slavnost Zjevení Páně odešel společně s Mudrci věčně na nebesích chválit Pána **Msgre ThLic. Jiří Reinsberg**, papežský prelát, emeritní farář v chrámu Matky Boží před Týnem.

Věrný sluha Boží absolvoval teologická studia v Římě, kde také přijal 19.12.1942 kněžské svěcení. Na věčnost odešel krátce po 61. výročí svého posvěcení, téměř v 86 letech.

Otec Jiří, od mládí až do konce života zanícený skaut, poznamenal životní dráhu mnoha těch, kterým byl vzorem a útočištěm v dobách nejtemnějších. „Vždy připraven“ ke službě rozdával ze svého bohatého intelektu, vzdělání, uměleckých sklonů, životní moudrosti a nepřeborného humoru všem, kteří k němu přicházeli se svými drobnými potížemi i životními katastrofami.

Upřímné díky široké obce věřících, které tak laskavě vedl na cestě k Bohu.

R.I.P.

<u>Vydává:</u>	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
<u>Redakční rada:</u>	P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, V. Plíšek, M. Práger
<u>Technická redakce:</u>	J. Brůček
<u>Uzávěrka:</u>	15. každého měsíce
<u>Náklad:</u>	170 výtisků
	Neprodejné